

AGENDA DEL MES D'OCTUBRE DE 2024

- 6 Diumenge XXVII de durant l'any.
- 12 Dissabte. Mare de Déu del Pilar.
- 13 Diumenge XXVIII de durant l'any.
- 14 Dilluns. A les 19h.: Concert "La bella rosa", Gràcia barroca.
- 20 Diumenge XXIX de durant l'any. Col·lecta del Domund.
- 26 Dissabte. L'Esplai ens convida: Vivim l'Ora a l'Oratori: infants, joves i grans.
- 27 Diumenge XXX de durant l'any.

HORARI DE MISSES A L'ORATORI DE GRÀCIA

Tots els dies a les: **11 h.**

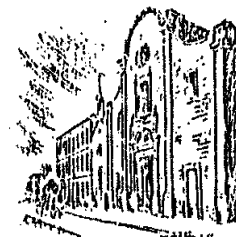
Tots els dissabtes de 16 h. a 17 h.: Catequesi d'infants.

El Sagrament de la Reconciliació: 30 minuts abans de la celebració de l'Eucaristia.

Telf. de l'Oratori de Barcelona: 680859537.

Web d'interès:
www.oratoribarcelona.com
www.oratorigracia.com
www.arxiprestatdegracia.cat

El Cor de Sant Felip Neri

FULL INFORMATIU (180) Octubre de 2024

Oratori Sant Felip Neri de Gràcia

"CARTA ALS CRISTIANS DE GRÀCIA: PER UNA MILLOR CORRESPONSABILITAT" (P. Ferran Colás, Prepòsit)

Aquest curs, que comencem amb la celebració del XII Congrés General de la Confederació de l'Oratori de Sant Felip Neri a Roma, i en que encara és viu l'esperit i la conscienciació de la sinodalitat, tenint en compte els moments que viu el nostre arxiprestat, crec oportú fer arribar a tots, de manera fragmentada per cada full mensual la "Carta als cristians de Gràcia: Per una millor corresponsabilitat", que vaig escriure el 2009.

Estimats tots en el ministeri: germans preveres, diaques, religiosos, religioses, laics i laiques de l'arxiprestat de Gràcia: gràcia a vosaltres i pau de part de Déu, Pare nostre, i de Jesucrist, el seu Fill, en veritat i amor.

Vocació i missió dels laics en l'Església i en el món

Quan es va fundar l'Oratori de Gràcia fou per ajudar la tasca pastoral i d'evangelització de les tres parròquies que existien aleshores a la vila (Verge de Gràcia i Sant Josep, Santa Maria i Sant Joan), fidels a aquest objectiu al llarg de la nostra història i seguint en aquesta mateixa línia, crec oportú fer-vos a mans aquest document que no tracta res de nou, sinó un recordar el que ja vaig exposar en una assemblea parroquial, essent jo a la parròquia de Corpus Christi, pels volts de 1986, i que després fou publicat en un suplement del *Ressò* de la parròquia de Sant Joan Bta. de Gràcia, amb motiu de la Visita Pastoral de 1998¹, i afegint alguna cosa sobre la

corresponsabilitat dels laics en el pensament de Sant Felip Neri i en l'Oratori². El tema, pres del sínode de bisbes de 1986: vocació i missió dels laics en l'Església i en el món –i més concretament a l'arxiprestat–, penso sempre és actual i alhora que cal anar replantejant segons avança el temps i enfront dels nous reptes diocesans i de la nostra societat.

Què diu el Magisteri?

Al Concili Vaticà II, un gran do de Déu que feu a l'Església, ja es tractà sobre la naturalesa, la dignitat espiritual, la missió, la responsabilitat dels laics en l'Església i en el món. Així ho testimonien els diversos documents; per exemple: La Constitució *Lumen Gentium* desenrotlla el seu ensenyament sobre els laics en el context del Poble de Déu; “els laics”, diu, “són els fidels que, després d’haver estat incorporats al Crist pel baptisme, i associats al Poble de Déu, i, a llur manera, fets participants de la funció sacerdotal, profètica i reial del Crist, exerceixen per la seva banda la missió confiada al poble cristià tot sencer”. El Decret *Apostolicam Actuositatem* subratlla entre altres coses la participació activa i responsable dels laics en la missió salvífica de l'Església com a “pròpia i absolutament necessària”. El Decret *Ad Gentes* assenyalava la importància, o millor el paper irremplaçable dels laics en l'activitat missionera de l'Església. I la Constitució *Gaudium et Spes* situa el compromís dels laics com el moment significatiu i decisiu de les relacions de l'Església amb el món d'avui.

Cal dir que la doctrina del Vaticà II ha estat represa, continuada i desenvolupada els anys següents pel magisteri de l'Església, tant pels Papes com pels Bisbes: els ensenyaments de Pau VI i de Joan Pau II, els diversos Sínodes³, el nou Codi de Dret Canònic, el Catecisme de l'Església Catòlica, fins al nostre mateix Concili Provincial o, més actualment, el Pla Pastoral Diocesà de l'Arquebisbat de Barcelona... mostren una riquesa impressionant sobre la missió dels laics.

¹ Cf. *Suplement Visita Pastoral*; a “Ressò”, núm. 398 (Gener 1998).

² Extret de la conferència, pronunciada l'any 2000 a Roma, en el Congrés General de la Confederació de l'Oratori de Sant Felip Neri, pel Dr., aleshores sotssecretari del Consell Pontifici pels Laics, CARRIQUIRY LECOUR, GUZMÁN M., *L'Oratori en la missió de l'Església a l'alba del tercer mil·lenni*.

³ El de 1971 sobre la *Justícia en el món* i sobre el *Sacerdoci ministerial*; el de 1974, sobre l'*evangelització*; el de 1977, sobre la *Catequesi*; el de 1980 que presenta la *família* com la forma primera i fonamental de vocació i de missió secular de l'Església; el de 1983, sobre la *Reconciliació cristiana*; el de 1986 que porta per títol precisament *Vocació i missió dels laics en l'Església i en el món, vint anys després del Concili Vaticà II*.

EN EL SAGRARI, EN ESPERA PACIENT

Primera hora del matí. L'aire és fred. Som a la tardor. Un home de mitjana edat passa per davant d'una església que té la porta oberta. Sembla que no ho tenia previst; dubta, però hi entra. Una mitja foscor trencada per una il·luminació discreta, acompanyada del silenci, genera un ambient de pau i serenor que convida a la pregària. Davant el Santíssim, una senyora prega; un banc enrere, un jove ho fa amb el cap entre les mans. El nouvingut hi afegeix, també, la seva pregària.

Fer una visita al Santíssim, saludar el Senyor, parlar amb Ell. Més que una cortesia, és una ocasió de trobament i retrobament que uneix a Ell, que hi vincula, que genera sentit de pertinença a la colla dels seus amics, a l'Església. M'ho van ensenyar a l'escola. Hi anàvem amb dos companys de classe, a migdia. Era una visita curta, entre cinc o deu minuts. Visita de Parenostre, Avemaria i Glòria i un moment de diàleg amb el Senyor. Sempre hi havia tema; alguna vegada la visita era més llarga, sobretot quan ens vàrem fer més grans.

La visita al Santíssim és una manifestació de fe, de fe autèntica, molt arrelada a l'Església. Ofereix múltiples possibilitats i es pot viure com un exercici de pietat que pot abastar des de la pregària espontània, la pregària repetitiva, la pregària guiada per un text d'un llibre o per un devocionari, fins a la pregària contemplativa que neix del cor o de la contemplació de l'Evangelí. «Quan pregueu, no parleu per parlar, com fan els pagans: es pensen que amb la seva xerrameca es faran escoltar. No sigueu, doncs, com ells, que bé sap el vostre Pare de què teniu necessitat abans que li ho demaneu. Vosaltres, pregueu així: Pare nostre que estàs en el cel».

Les esglésies que estan obertes tot el dia, o gran part del dia, ofereixen aquesta possibilitat que no s'ha de desaprovechar; que pot ajudar a enfortir la vida espiritual personal, la presència del Senyor en la nostra quotidianitat... Pot ser una bona contribució a la iniciació en la fe dels infants, al seu enfortiment entre els adolescents i els joves... Font de retrobament en la quotidianitat per als adults... Ell és en el sagrari, en pacient espera, en vetlla activa i amb desig de companyia.